

Ето, то ни е забелязало и почва да ни прави смѣшни поклони, като навежда и издига главичката си и връзка чакъ до гърба вирнатата си нагоре опашчица, като не престава да чурулика. Макаръ че изглежда закачливо, но мушитрънчето е много страхливо. Щомъ усѣти, че нѣкой се приближава къмъ него, то бързо се скрива и дълго не излиза отъ скривалището си.

Зиме мушитрънчето се срѣща навсѣкжде, гдето може да намѣри храна и вода. Често се заселва край селата и въ градинитѣ, стига тамъ да има гжстѣ храсталакъ, и навсѣкжде тази мила птичка е весела и бодра. Презъ зимата, когато всички други птици мълчатъ, дърветата сж безъ листа, земята е покрита съ снѣгъ и ледъ, а потоцитѣ едва се чува да клокочатъ подъ ледената покривка, веселата пѣсничка на мушитрънчето се чува всрѣдъ засипаната отъ снѣгъ гора. Азъ мисля, че нѣма човѣкъ, на когото да не забие радостно сърдцето, като чуе тази пѣсничка въ студенъ зименъ день. Тя ще му напомни, че рано или късно ще се свърши тази сурова, студена зима и пакъ ще дойде пролѣтътъ и ще ни донесе топлина и свѣтлина.

Зиме лесно можемъ да видимъ птицитѣ въ гората, много по-лесно, отколкото презъ другитѣ времена на годината. Затова пѣкъ не е лесно да се видятъ сега четвероногитѣ. Но по следитѣ имъ по снѣга, вие ще видите, че и тѣ презъ това време бродятъ изъ полето и гората.

Полетата, блатата и пжтекитѣ изъ горитѣ сж покрити съ мекъ, току-що навалѣлъ снѣгъ и по него по всички посоки се виждатъ многобройни стѣпки на животни, които сж минали оттукъ. Най-често ще видите зайчи стѣпки, прилични на малки трапчинки.

Ето по-широки стѣпки на по-едро животно, което е стѣпвало кракъ върху кракъ. Тукъ е минавалъ *вълкъ*.

Тамъ пѣкъ се отпечатали тригълнитѣ стѣпала на нѣкаква птица, която е ровила снѣга, за да си намѣри